

Budapest, 1904. november 21. – Budapest, 1977. március 1.

Apja földbérő, majd csarnoki árus volt. 1923-tól a szakszervezeti mozgalommal, a harmincas évek elejétől az illegális kommunista párttal került kapcsolatba. VS vonalon, bécsi futárként, majd, mint a külföldi pénzek kezelője tevékenykedett. 1923-tól 1939-ig a Magyar Általános Takarékpénztárnál dolgozott tisztviselőként. Ekkor nyugdíjazták. 1944-ben, mint munkaszolgálatos megszökött és Szabadkán a partizánokhoz szegődött. Szegedre került és tagja lett az MKP-nak. 1945-ben a Szikra Nyomda megszervezésével bízták meg, majd a fővárosban az MKP Pártközpont Gazdasági Osztályára került helyettes vezetőként. 1945 októberében az OTI helyettes vezérigazgatója lett. A bank államosításakor a Kereskedelmi Bank vezérigazgatójává nevezték ki, 1948-ban, pedig a Magyar Nemzeti Bank vezérigazgatója lett. 1949. áprilistól 1951 márciusáig a Pénzügyminisztériumban dolgozott államtitkárként. 1951-ben leváltották és az Élelmiszerkereskedelmi Központ vezérigazgatója, majd a Kereskedelmi Főiskola tanszékvezető tanára lett. 1954 végén bízták meg a párizsi külkereskedelmi kirendeltség vezetésével. Ezt a funkciót 1959 októberéig töltötte be, amikor is a Magyar Nemzeti Bank elnökhelyettesévé nevezték ki. 1959–1961-ben a Magyar Nemzeti Bank elnöke volt, 1961-től 1968. júliusi nyugdíjazásáig a pénzügyminiszter első helyettese.